

วารสาร เรียนรู้ประชาธิปไตย

ปีที่ 7 ฉบับที่ 21 เดือนมกราคม - มีนาคม 2558

วารสารศูนย์การเรียนรู้การเมืองในระบบประชาธิปไตยที่ 3

นายภูซงค์ นุตราวงศ์ เลขาธิการคณะกรรมการการเลือกตั้ง ตรวจเยี่ยมและให้กำลังใจแก่
ผู้บริหาร พนักงาน ของศูนย์การเรียนรู้การเมืองในระบอบประชาธิปไตยที่ 3
เมื่อวันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2558 ที่ผ่านมา

บทบรรณาธิการ

Edit'Talk

สวัสดีครับท่านผู้อ่านวารสาร “เรียนรู้ประชาธิปไตย” ที่เคารพทุกท่าน วารสารฉบับนี้เป็นปีที่ 7 ฉบับที่ 21 ปี 2558 ซึ่งในช่วงนี้สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งก็ได้จัดให้มีการอบรมวิทยากรกระบวนการตามหลักสูตรพลเมืองดีในวิถีประชาธิปไตยทั่วประเทศ เพื่อทำหน้าที่วิทยากร หรือเรียกว่า ทหารเสือ กกต. ซึ่งจะมีทั้งสิ้น 350 คน ตามแผนการดำเนินงานระยะที่ 1 เป็นการเตรียมดิน สร้างพลเมือง และเตรียมเข้าสู่แผนการดำเนินงาน ระยะที่ 2 คาดว่ารัฐธรรมนูญใกล้จะแล้วเสร็จ จะเป็นหน้าที่ของพวกเราชาว กกต. ที่จะให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญ กฎหมายประกอบที่เกี่ยวกับการกิจของ กกต. ให้แก่ภาคประชาชน องค์กรและหน่วยงานต่างๆ ก่อนจะเข้าสู่แผนการดำเนินงาน ระยะที่ 3 ต่อไป

ที่ผ่านมา ศูนย์การเรียนรู้ฯ 3 ได้รับมอบหมายให้ดำเนินการจัดอบรมเพิ่มประสิทธิภาพ เรื่อง พลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย ให้แก่ ผู้บริหาร พนักงานของ สนง.กกต.จว. ทั้ง 15 จังหวัดในพื้นที่รับผิดชอบของศูนย์การเรียนรู้ฯ 3 จัดไปแล้ว 4 รุ่น ได้รับความร่วมมืออย่างดียิ่ง จาก ผู้บริหาร พนักงาน สนง.กกต.จว. 15 จังหวัดภาคใต้รวมประจวบคีรีขันธ์ และภารกิจที่สำคัญอีกภารกิจหนึ่งคือการส่งเสริมการขับเคลื่อน ศูนย์ส่งเสริมพัฒนาประชาธิปไตยและการเลือกตั้งตำบล เป็นความร่วมมือระหว่าง กกต. และ กศน. เพื่อส่งเสริมกิจกรรมชุมชนและเสริมสร้างประชาธิปไตยในชุมชนให้เกิดความเข้มแข็งให้ประชาชนตระหนักถึงความเป็นพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย

สุดท้ายนี้ขอขอบคุณทุกท่านที่ได้ติดตามอ่าน ให้การสนับสนุนและฝากคำติชมดีๆ เข้ามาซึ่งก็ขอน้อมรับด้วยใจและจะนำไปพัฒนางานให้ดียิ่งๆ ขึ้นไป ในส่วนของวารสารฉบับนี้หากมีข้อผิดพลาดประการใดก็ขออภัยไว้ ณ ที่นี้ด้วย และยินดีรับข้อเสนอแนะของทุกท่านด้วยความยินดี ยินดีฉบับหน้าครับ

CONTENT

ประชาธิปไตยเป็นอะไรหรือ.....	4-6
จิตสำนึกในการอยู่ร่วมในสังคม.....	7
ตอน การใช้สะพานลอย	
จิตสำนึก “เงาะป่าซาไก” กับ “คนเมือง”.....	8-9
ความเป็นธรรมในสังคม.....	10-12
เรื่องย้ายบุคคลเข้ามาในทะเบียนบ้าน.....	13-14
โดยมิได้อาศัยอยู่จริงก็โดนใบแดง	
มุม IT.....	15-16
“F1 ถึง F12 รู้ไหมว่ามันทำอะไรได้บ้าง?”	
มุมสุขภาพ “ปัญหาใกล้ตัว”	17
กิจกรรมศูนย์การเรียนรู้ฯ 3	18-28
รอบรู้ด้านชวน.....	29-30

ที่ปรึกษา

เลขาธิการคณะกรรมการการเลือกตั้ง
รองเลขาธิการคณะกรรมการการเลือกตั้ง (ด้านกิจการการมีส่วนร่วม)
ผู้อำนวยการสำนักบรรณคดีและเผยแพร่
ผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำจังหวัด (15 จังหวัดภาคใต้)
คณบดีคณะวิทยาการจัดการ (มอ.หาดใหญ่)
คณบดีคณะรัฐศาสตร์ (มอ.ปัตตานี)
คณบดีคณะรัฐศาสตร์ (ม.หาดใหญ่)

บรรณาธิการ

ร.ต.อ.สมนึก กลุมณี
ผู้อำนวยการศูนย์การเรียนรู้การเมืองในระบอบประชาธิปไตยที่ 3

กองบรรณาธิการ

น.ส.ทศวลี รังสิโยภาส, น.ส.สุจรรยา ชูกำเหนิด,
นางวารุณี ล้อมลิ้ม, นางวัชรภรณ์ ไชยศรี,
น.ส.ดวงพร บุญทองเพชร, นายมนพ ชุมณี,
นายฉลอง คงแจ่ม, นายชานนท์ ทองเจือ,
นายสุเทพ บุญชู, น.ส.อัญชลี บุญทา

ฝ่ายจัดการเผยแพร่

น.ส.สุจรรยา ชูกำเหนิด, นายธนกร เกื้อประพันธ์,
น.ส.กนกวรรณ น้อยเยี่ยม, กฤษณะ ดิษขานาน

รวบรวมข้อมูล/จัดทำ

น.ส.อัญชลี บุญทา

จัดทำโดย

ศูนย์การเรียนรู้การเมืองในระบอบประชาธิปไตยที่ 3
สำนักบรรณคดีและเผยแพร่ สำนักคณะกรรมการการเลือกตั้ง

พิมพ์ที่

ร้านพิภพเซล ดีไซน์ แอนด์ พรินท์
92 ซ.สามมิตร ถ.ธรรมบุญวิถี อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา 90110
โทร. 074-223595, 081-5414768

►► รวบรวมโดย...วารุณี ล้อมลิ้ม

สมเกียรติ อ่อนวิมล

เผยแพร่ครั้งแรกใน Daily News Online วันที่ 12 มีนาคม 2557

เผยแพร่อีกครั้ง วันที่ 29 พฤษภาคม 2557

What's gone wrong with democracy
and how to revive it
A SIX-PAGE ESSAY

“What's Gone Wrong with Democracy”

ประชาธิปไตยเป็นอะไรหรือ?

จาก “บันทึกอาเซียน กับ ดร.สมเกียรติ อ่อนวิมล ได้แปลบทความจากนิตยสาร The Economist ของอังกฤษ ซึ่งบทความดังกล่าวเกี่ยวข้องกับประชาธิปไตยในประเทศไทย ในสถานการณ์ปัจจุบันไว้อย่างน่าสนใจ ดังนี้

นิตยสาร The Economist ของอังกฤษ วันที่ 1 มีนาคม 2014 ลงพิมพ์บทความเรื่องยาว 6 หน้า เป็นเรื่องสำคัญขึ้นปกหน้า ตั้งชื่อพาดหัวเรื่องว่า **“What's Gone Wrong with Democracy”** [The Economist, March 1st, 2014] โยนคำถามหือมาต่อชาวโลกว่า ประชาธิปไตยบนโลกมนุษย์เกิดความผิดพลาดเสียอะไรกันไปหนักหนาหรือ? แล้วจะต้องทำอย่างไรจึงจะแก้ไขให้กลับมาดีดังเดิมได้?

เมื่อสองปีที่แล้ว The Economist นิตยสารระดับโลกของอังกฤษ คู่แข่งของนิตยสาร TIME ของสหรัฐอเมริกา ได้เผยแพร่รายงานดัชนีประชาธิปไตยโลก โดยรายงานสรุปว่า ประชาธิปไตยในประเทศต่างๆ ในโลกตกอยู่ในสภาวะถดถอยตกต่ำ อีกหนึ่งปีถัดมาดัชนีประชาธิปไตยก็อยู่ในสภาวะชะงักงันอยู่กับที่ ไม่ดีไม่เลวไปกว่าปีก่อนหน้า ดัชนีประชาธิปไตยล่าสุดสำหรับปี 2013 ยังไม่ออกมา แต่ก็มาได้อ่านรายงานยาว 6 หน้า เมื่อสัปดาห์ที่ผ่านมาก็ได้เห็นว่า ประชาธิปไตยในโลกกำลังพลัดท่าเสียที

เรียบเรียงประวัติศาสตร์ประชาธิปไตยโลกอย่างย่อที่สุด The Economist วิเคราะห์ว่า ในคริสต์ศตวรรษที่ 19th มีสหรัฐอเมริกา เป็นแบบอย่างประชาธิปไตยอยู่ประเทศเดียวในโลก ที่น่าตื่นเต้นเร้าใจ และเป็นแบบอย่างของระบอบประชาธิปไตยแบบรากหญ้าแท้จริง หมายความว่าทุกส่วนในสังคมระดับท้องถิ่นมีส่วนร่วมสร้างสังคมประชาธิปไตยให้เข้มแข็ง ยิ่งใหญ่มีอำนาจเหนือรัฐบาลกลาง ประชาชนในระดับหมู่บ้าน ตำบลอำเภอ เมือง และระดับรัฐ มีอำนาจเหนือรัฐบาลกลาง ได้จริงๆ แบบที่อังกฤษและยุโรปต้องทิ้งในปรากฏการณ์ประชาธิปไตยใหม่ในอเมริกา ในครึ่งหลังของศตวรรษที่ 19 แม้ประชาธิปไตยจะค่อยๆ เติบโตในยุโรป แต่ระบอบกษัตริย์ก็ยังคงได้รับความนิยมในประเทศสำคัญๆ เช่น ในฝรั่งเศส สเปน และอิตาลี เข้าครึ่งแรกของศตวรรษที่ 20 การทดลองการปกครองระบอบประชาธิปไตยก็ค่อยๆ เพิ่มขึ้นทีละน้อย จนครึ่งหลังของศตวรรษที่ประชากรกว่า 40% ในโลกอาศัยอยู่ในประเทศที่อ้างได้ว่าการปกครองในระบอบประชาธิปไตยรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง

คุณแนวโน้มว่าประชาธิปไตย หรือที่เรียกในภาษาอังกฤษจากรากศัพท์ภาษากรีกว่า **“Democracy”** แปลว่า “การปกครองโดยประชาชน” กำลังจะติดตลาดการเมือง ทั้งนี้เพราะ

ประชาธิปไตยพิสูจน์ให้เห็นว่าดี ชีวิตความเป็นอยู่ของพลเมืองดีขึ้น รายขึ้น เป็นประชาธิปไตยแล้วหลีกเลี่ยงสงครามได้ เป็นประชาธิปไตยทำให้กำจัดการทุจริตคอร์รัปชันได้

แต่แล้วมาประมาณ 10 – 20 ปีที่ผ่านมา ประชาธิปไตยแสดงความอ่อนแอล้มเหลวและทำผิดพลาดกันซุลมุนวุ่นวายในโลก หลายประเทศที่เอาระบอบประชาธิปไตยมาใช้ดูแล้วก็พบว่าอำนาจที่ได้มาจากการเลือกตั้งนั้น สามารถเอามาใช้เป็นข้ออ้างให้ทำอะไรก็ได้ตามใจชอบโดยอ้างว่า “ข้าพเจ้ามาจากการเลือกตั้ง” ประเทศประชาธิปไตยใหม่ๆทั้งหลายจึงล้มเหลว เพราะคิดว่าการเลือกตั้งเป็นหนทางสู่อำนาจและเป็นช่องทางกอบโกยหาประโยชน์ใส่ตนในหมู่นักการเมืองผู้ได้อำนาจจากการเลือกตั้งได้

ตัวอย่างความล้มเหลวของประชาธิปไตยใหม่ทั้งหลายปรากฏชัดเจนที่อียิปต์และประเทศในตะวันออกกลาง ส่วนที่ยูเครนก็เป็นตัวอย่างล่าสุดที่โลกเฝ้ามองจนอาจสรุปได้ว่าประชาธิปไตยแบบยูเครนนั่นล้มเหลว เพราะนักการเมืองที่เข้าสู่อำนาจอ้างผลการเลือกตั้ง โดยไม่ฟังเสียงค้านและไม่ดูแลความต้องการของเสียงส่วนน้อย ประชาชนชาวยูเครนจึงต้องลุกขึ้นมาปฏิวัติอีกครั้งหลังให้อำนาจนักเลือกตั้งไปนานถึงสิบปี

ตอนหนึ่งของเรียงความยาว 6 หน้า เขียนว่า :

ในเวลาเดียวกันประเทศที่เพิ่งจะเริ่มเข้าค่ายประชาธิปไตยก็ดูจะกำลังโรยแรง ที่ออฟริกาใต้หลังจากเริ่มทดลองเป็นประชาธิปไตยในปี 1994 ก็มีเพียงพรรคการเมืองพรรคเดียวที่ได้ปกครองประเทศ คือ พรรค African National Congress พรรคนี้อย่างน้อยวันก็ยิ่งทำอะไรๆ เพื่อประโยชน์ของพรรคมากขึ้น ประเทศตุรกีแต่ก่อนเคยเป็นระบบผสมผสานระหว่างแนวคิด

อิสลามสายกลางกับการพัฒนาเศรษฐกิจให้มั่นคงด้วยการปกครองระบอบประชาธิปไตย แต่แล้วต่อมาก็เต็มไปด้วยการทุจริตคอร์รัปชันและรัฐบาลที่ลู่แก่อำนาจ ที่บังคลาเทศประเทศไทย และกัมพูชา ไม่นานมานี้ก็เกิดการคว่ำบาตรการเลือกตั้งจากพรรคฝ่ายค้านหรือไม่ก็ไมยอมรับผลการเลือกตั้งทั้งหมดที่ว่ามานี้แสดงให้เห็นว่าการสร้างสถาบันที่จำเป็นที่จะทำให้ประชาธิปไตยยั่งยืนเป็นงานที่ซ้ำมาจริง ซึ่งก็ทำลายความเชื่อที่เคยมีกันมาก่อนว่าประชาธิปไตยนั้นสามารถแบ่งบานได้อย่างรวดเร็วและทันกาลทันทีที่ได้หว่านเมล็ดพันธุ์แห่งประชาธิปไตย

แม้ว่าประชาธิปไตยอาจจะเป็น **“แรงดลใจสากล”** ดังที่คุณบุช (George. W. Bush) และโทนี่ แบลร์ (Tony Blair) เคยยืนยัน แต่ประชาธิปไตยนั้นมันเป็นการปฏิบัติที่ต้องมีรากลึกลงทางวัฒนธรรม ประเทศทางตะวันตกเกือบทุกประเทศได้ให้สิทธิเลือกตั้งแก่พลเมืองมานานปีหลังการก่อตั้งระบบการเมืองการปกครองที่ละเอียดลึกซึ้ง มีระบบราชการที่ทรงพลัง และประกอบด้วยสิทธิตามรัฐธรรมนูญที่แนบแน่นมั่นคงถาวรในวิถีชีวิต ในสังคมที่ยกย่องเทิดทูนสิทธิส่วนบุคคล และระบบศาลยุติธรรมที่เป็นอิสระ

อย่างไรก็ตามในไม่กี่ปีที่ผ่านมาสถาบันที่สร้างขึ้นมาโดยหวังที่จะให้เป็นแบบอย่างสำหรับประเทศประชาธิปไตยใหม่ๆทั้งหลายกลับกลายเป็นดูเหมือนว่าจะล้าสมัยไม่ทันโลกที่เปลี่ยนแปลงไปแล้วแถมยังไม่ทำงานได้ประสิทธิภาพในประเทศประชาธิปไตยที่เป็นแบบอย่างมั่นคงมาแต่อดีต เช่นสหรัฐอเมริกา

Democracy Next: Voices, Votes and Vision

คำว่า **“สหรัฐอเมริกา”** กลายเป็นคำที่หมายถึงความถึงอาการติดขัดไปทั้งระบบประชาธิปไตย เติบโตด้วยการแข่งขันชิงดีชิงเด่นเอาแพ้เอาชนะกันในระหว่างต่างพรรคการเมือง มีถึงสองครั้งที่สหรัฐอเมริกาเกือบล้มละลายเพราะหนี้สินพันตัว ในช่วงสองปีที่ผ่านมา กระบวนการประชาธิปไตยในสหรัฐอเมริกา ก็เกิดความผิดพลาดเสียหายด้วยเหตุที่ใช้ระบบที่ใครมีอำนาจ ก็แบ่งเขตเลือกตั้งใหม่ให้ฝ่ายตนได้เปรียบ (Gerrymandering) การกระทำเช่นนี้ก่อให้เกิดการเมืองแบบรุนแรง เพราะว่าการเมืองก็เพียงแค่เอาใจเฉพาะประชาชนที่อยู่ข้างพรรคเดียวกันเท่านั้นก็พอแล้วส่งผลให้ไม่ต้องไปสนใจ民意ต่อผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งอีกจำนวนมากที่ไม่ได้เลือกพรรคของตนและเสียงของเงินตรานั้นดังมากยิ่งกว่าเสียงอื่นใดในการเมืองอเมริกัน

นักรับจ้างวิ่งเต้นนับพันคน (โดยประมาณมีนักวิ่งเต้นหรือ lobbyist มากกว่า 20 คน ต่อสมาชิกวุฒิสภา 1 คน) ทำให้มีความซับซ้อนมากขึ้นในกระบวนการร่างกฎหมาย เป็นช่องทางในการแอบซ่อนและแสวงหาสิทธิพิเศษในการให้ได้มาซึ่งผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่เป็นประชาชนธรรมดาไม่มีหนทางทำได้ทั้งหลายเหล่านี้ทำให้เข้าใจว่าการเมืองในสหรัฐอเมริกานั้นซื้อขายกันได้ด้วยเงิน และคนรวยมีอำนาจมากกว่าคนจนแม้กระทั่งเหล่านักรับจ้างวิ่งเต้นและพวกผู้บริจาคเงินช่วยพรรคยังถือว่าการใช้จ่ายเงินทางการเมืองนั้นเป็นรูปแบบหนึ่งของเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นในระบอบประชาธิปไตย

ผลก็คือ ภาพลักษณ์ของอเมริกา และถ้าจะให้ขยายความไปเป็นภาพลักษณ์ของประชาธิปไตยก็ได้ - กำลังเสียหายละเทะ “เหตุผลหนึ่งที่ว่าทำไมการทดลองประชาธิปไตยในหลายๆ ประเทศล้มเหลวในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา ก็คือ การให้ความสำคัญมากเกินไปต่อการเลือกตั้ง และให้ความสนใยน้อยมากในเรื่องหลักการสำคัญอื่นๆ ที่เป็นเรื่องจำเป็นพื้นฐานของระบอบประชาธิปไตย อำนาจอธิปไตยจำเป็นต้องได้รับการตรวจสอบถ่วงดุลสิทธิของบุคคล เช่น สิทธิเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นและสิทธิเสรีภาพในการรวมตัวกันจัดตั้งองค์กรปกป้องสิทธิของบุคคลจำต้องได้รับการรับรอง ประเทศประชาธิปไตยใหม่ๆ

ที่ประสบความสำเร็จก็เพราะประเทศเหล่านั้นหลีกเลี่ยงที่จะใช้อำนาจเอาใจเสียส่วนใหญ่แต่ฝ่ายเดียว การเอาแต่เอาใจประชาชนฝ่ายข้างมากทำให้ฝ่ายที่ชนะการเลือกตั้งใช้อำนาจอะไรต่อมิอะไรได้ตามใจชอบ ประเทศอินเดียเป็นประชาธิปไตยมาได้อย่างยั่งยืนมั่นคงหลังปี 1947 (เว้นช่วงสั้นๆ ที่มีการประกาศภาวะฉุกเฉิน 2 ปี) และบราซิลหลังกลางทศวรรษ 1980s ก็มั่นคงมากด้วย

หลักการเดียวกัน ทั้งสองประเทศจำกัดอำนาจของรัฐบาลตัวเอง และให้การประกันต่อสิทธิเสรีภาพของบุคคล”

บทเรียนความของ The Economist ที่อ้างเพียงน้อยนิดข้างบนนี้ ออกมาพร้อมๆ กับที่รัฐมนตรีต่างประเทศ John Kerry ของสหรัฐอเมริกากล่าวและเป็นข่าวไปทั่วโลกเมื่อปลายเดือนกุมภาพันธ์ว่า **“ประชาธิปไตยไม่ได้หมายถึงการเลือกตั้งแต่เพียงอย่างเดียว”** การกล่าวเช่นนั้นนับเป็นการปรับจุดยืนเรื่องประชาธิปไตยของสหรัฐอเมริกาอย่างชัดเจนโดยอ้างอิงบริบทยูเครน ไทย และกัมพูชา ในประชาคมอาเซียนไม่มีประเทศใดเป็นประชาธิปไตยที่สมบูรณ์ติดอันดับสูงๆ ของดัชนีประชาธิปไตยในโลก ประเทศไทยเคยมีคุณภาพการเป็นประชาธิปไตยสูงกว่าใครในอาเซียน แต่ตกต่ำเรื่อยมาตั้งแต่การยึดอำนาจของฝ่ายทหารในปี 2549 – 2550 อินโดนีเซียได้แซงหน้าไทยขึ้นสู่อันดับบนสุดในหมู่สิบรัฐสมาชิกอาเซียนไทยตกเป็นรองอินโดนีเซียตามด้วยมาเลเซีย ฟิลิปปินส์ และสิงคโปร์ ส่วนพม่ายังไม่ใช่ประชาธิปไตยที่เรียกได้เต็มนิยามลาวและเวียดนามเป็นรัฐสังคมนิยมอำนาจนิยมโดยพรรคคอมมิวนิสต์ ส่วนบรูไนเป็นรัฐสุลต่านปกครองระบอบกษัตริย์สำหรับกัมพูชาก็ดูจากบทเรียนความข้างบนก็จะพบว่ามีปัญหาความไม่เป็นประชาธิปไตยพอๆ กับไทย เพราะบทเรียนความนี้อ้างประเทศสมาชิกอาเซียนว่ามีปัญหาประชาธิปไตยแบบอ้างแต่เลือกตั้งเพียงสองประเทศเท่านั้น

ด้วยความเสียใจอย่างสุดซึ้ง...นิตยสาร The Economist แจ้งให้เราทราบแล้วว่า การเมืองการปกครองในระบอบที่อยากเป็นประชาธิปไตยของไทย ได้พัฒนาลงต่ำเทียบเท่ากัมพูชาแล้ว

จิตสำนึกในการอยู่ร่วมในสังคม ตอน

การใช้สะพานลอย

สวัสดีครับ...ฉบับที่แล้วผมได้เขียนเรื่องจิตสำนึกในการอยู่ร่วมในสังคม ซึ่งจะเป็นเรื่องในภาพรวมการใช้ชีวิต แต่มาฉบับนี้จะขอเจาะลึกลงไปอีกนิดมันอาจจะดูเป็นเรื่องเล็กๆ แต่มันเป็นปัญหาใหญ่โตของสังคม เพราะสิ่งที่เขียนในวันนี้เป็นประสบการณ์จริงที่ทุกคนมองเห็นได้ทั่วไป แต่ก่อนจะเข้าเรื่องเรามาคุยกันก่อนว่า..การที่จะสร้างสะพานลอยข้ามถนนได้ก็ต้องสำรวจหลายด้าน อาทิ ผู้คนย่านนั้นมากหรือเปล่ายวดยานจราจรมากหรือเปล่า หรือเป็นย่านชุมชนหรือเปล่า เพราะการสร้างสะพานลอยข้ามถนนต้องใช้งบประมาณเป็นจำนวนมากและจำนวนเงินที่นำมาสร้างนั้นเป็นเงินภาษีมาจากประชาชนนั่นเอง ฉะนั้น สะพานลอยถูกสร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นที่ข้ามถนน ป้องกันการเกิดอุบัติเหตุ ใช้เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชน แต่กลับเป็นว่าเป็นการสร้างความยุ่งยากให้ชะง่อนั้น หลายคนไม่เคยแม้แต่จะคิดที่จะใช้สะพานลอยข้ามถนน เพราะเห็นว่าเสียเวลา ยุ่งยาก ข้ามข้างล่างนั้นแหละง่ายดี บางคนเห็นคนอื่นข้ามสะพานลอยก็กลับนิทาเขาอย่างนั้นอย่างนี้ กระผมจะยกตัวอย่างให้ท่านผู้อ่านได้คิด กรณีนี้พบมากับตัวเอง ก็คือ หน้าตลาดสดแห่งหนึ่งซึ่งมีสะพานลอยข้ามถนนและที่สำคัญเป็นย่านชุมชนมีทั้งโรงงาน ร้านค้าต่างๆ ร้านอาหาร ที่จอดรถสองแถว วันนั้นผมเดินผ่านไปเห็นกลุ่มผู้หญิงและผู้ขายกำลังข้ามถนน อยู่ๆ ก็ได้ยินเสียงพวกเขาพูดขึ้นมาว่า **“ไม่ต้องขึ้นหรอก ตรงนี้แหละง่ายดี ขึ้นก็เจ็บขึ้น”** ก็เป็นชะอย่างนี้และ มันเป็นความขี้เกียจที่ไม่คิดเลยว่าอาจจะทำให้เกิดอันตรายต่อตนเองได้ ทั้งๆ ที่สะพานลอยก็อยู่ข้างๆ ไปไม่กี่ก้าว การใช้สะพานลอยเพื่อข้ามถนนมันไม่ได้ยากเย็นอะไรเลย ถึงจะเสียเวลาไปบ้างก็เถอะ แต่จะชกก็น่าที่กันเพื่อแลกกับความปลอดภัยของเรา ผมว่ามันคุ้มะกับการเสีย

เวลาตรงนั้น แค่การเดินขึ้นบันไดไม่กี่ขั้น คงไม่เสียเวลามากนักหรอกครับ ใช่ไหมครับ? คงไม่มีใครหรอกที่อยากจะเสี่ยงกับอุบัติเหตุ แล้วทำไมถึงมั่งง่าย ไม่รู้จักข้ามถนนให้ปลอดภัยทั้ง ๆ ที่มีทั้งสะพานลอย ให้ข้ามหลายคนคงเคยได้ยิน หรือพบเจอการรณรงค์การข้ามถนนให้ปลอดภัยกันมาหลายครั้งหลายครา แต่ทำไมถึงไม่ประสบความสำเร็จสักที เป็นเพราะอะไร ส่วนตัวแล้วกระผมว่าครอบครัวก็มีส่วนสำคัญอย่างมาก เด็กๆ ส่วนมากมักจะใช้พ่อแม่เป็นแบบอย่างในการใช้ชีวิต หากได้รับการปลูกฝังจิตสำนึกที่ดี รวมทั้งตัวอย่างแล้ว การข้ามถนนได้สะพานลอยคงจะลดลงได้แน่ ผมเชื่อในคำพูดที่ว่า **“ตัวอย่างที่ดี มีค่ามากกว่าคำสอน”** การใช้สะพานลอยข้ามถนนผมว่าเป็นการทำความดีอย่างหนึ่งนะ เพราะคนส่วนมากมักจะไม่ใช่สะพานลอยกันคนที่ใช้จึงเป็นคนที่ทำตัวเป็นตัวอย่างแก่คนอื่น ๆ ความดีที่ช่วยทำให้สังคมมีระเบียบมากขึ้น แต่มักจะไม่ได้รับความเหลียวแลเลยในสังคมปัจจุบัน เพราะการแข่งขันที่ค่อนข้างสูง เร่งรีบในการทำงาน ฯลฯ ทำให้หลาย ๆ คนเลือกที่จะเอาความสะดวกของตนเองเข้าว่าในการทำสิ่งต่าง ๆ โดยไม่คำนึงถึงภาพลักษณ์ของสังคม หรือผลกระทบต่อคนรอบข้างเลย สิ่งที่ทำให้คนส่วนมากไม่เลือกที่จะใช้สะพานลอยเกิดจาก ความเร่งรีบ การแข่งขัน หรือแท้จริงแล้วเกิดจากความมั่งง่ายของคนกันแน่ ? สังคมจะดีขึ้นได้อย่างไรหากเราไม่รู้จักช่วยกันดูแลปรับปรุง การใช้สะพานลอยความดีที่ไม่เคยจะมีใครมองเห็น ไม่เคยจะมีใครสนใจที่จะทำมาช่วยกันทำให้สังคมน่าอยู่ น่าพิสมัยกว่านี้ หันมาช่วยกันเริ่มจากตัวเราเองก่อน แล้วอะไร ๆ ก็ดีขึ้นเอง เริ่มตั้งแต่วันนี้ ไม่มีอะไรสายเกินไป หากคิดที่จะทำ!!

จิตสำนึก

“เงาะป่าซาไก” กับ “คนเมือง”

เมื่อปี 2552 ในขณะที่ผู้เขียนปฏิบัติหน้าที่อยู่ ณ สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดสตูล ได้มีโอกาสเดินทางไปสัมผัสชีวิตของกลุ่มคนกลุ่มหนึ่งที่คนเมืองเรียกว่า “เงาะป่าซาไก” บนพื้นที่ควน (ภูเขา) อำเภอละงู จังหวัดสตูล ซึ่งในความเป็นจริงพวกเขาไม่ต้องการให้คนเมืองเรียกว่าเงาะป่าซาไก อันเป็นคำที่มีลักษณะเป็นการดูถูกเหยียดหยามว่าเป็นคนป่าคนเถื่อน แต่ต้องการให้เรียกว่า “มันนิ” หมายถึงมนุษย์ และจากการที่ได้ถามกับชาวป่าที่สามารถพูดภาษาใต้ได้นิดหน่อย เขาบอกว่าเงาะกินได้ โป้วเรา (พวกเรา) ไม่ใช่เงาะ กินไม่ได้ ผมถึงกับตะลึงในคำตอบ

พวกเขาดำรงเผ่าพันธุ์ มาเป็นร้อยเป็นพันปี โดยการเรียนรู้ทุกอย่างจากป่า ไม่มีการปรุงแต่งด้วยสียสีอย่างใดๆ เริ่มชีวิตตั้งแต่เกิดในป่ามีหมอดำเฒ่าเป็นคนทำคลอดตัดสายสะดือด้วยไม้ไผ่ ซึ่งถ้าคนเมืองมาเห็นอาจจะบ่นว่าเสียตายที่เด็กเกิดใหม่นั้นไม่ได้รับสวัสดิการใดๆ ในสังคม นั่นก็เป็นเพียงแค่ว่าความคิดของคนเมืองที่อยากได้อะไรก็มี แต่สิ่งเหล่านั้นมันไม่ใช่สิ่งที่พวกเขาต้องการ พวกเขาดำรงชีวิตหากินได้มาวันนี้อย่างดี ไม่มีใครละเมิดเบียดเบียนคนเมือง พรุ่งนี้หากินใหม่ตายก็ตายในป่า ไม่มีการจัดงานศพที่ใหญ่โต พวกเขาไม่รู้อายุ ไม่มีบัตรประชาชน ไม่รู้วันเวลา ไม่มีนาฬิกาการเวลาแพง มีแต่นับนิ้วมือ นิ้วเท้า แลหวัน (ดูดวงตะวัน)

พวกเขาอาศัยอยู่ที่พักชั่วคราวเรียกว่า “ทับ” ซึ่งทำขึ้นง่ายๆ โดยวางโครงร่างเป็นไม้เล็กๆ เอียงทำมุม 45 องศา กับพื้น แล้วนำใบกล้วยป่า ใบหวายมาวางทาบเป็นหลังคา จดกับพื้น การเลือกที่สร้างทับจะเลือกที่ป่าทึบ อยู่ใกล้ลำธาร มีอาหารจากหัวเผือก หัวมัน และมีสัตว์เล็กๆ ให้ล่า เช่น ชะมด ลิง ค่าง หรือกระรอก เป็นต้น เมื่ออาหารหายากขึ้น ซาไกก็จะอพยพย้ายไปถิ่นอื่น ซึ่งหัวหน้าจะเป็นผู้นำทางไปตามที่ซึ่งเคยอยู่อาศัย ครอบรอบปีก็ย้อนวนลงมาที่เดิมอีก

ส่วนการดำรงชีวิตประจำวัน ตอนเช้าจะเตรียมลูกดอก อาบยาพิษพร้อมกระบอกตุ๊กหรือที่เรียกว่า “ไม้ซาง” ออกล่าสัตว์ ไม้ซางนับเป็นอาวุธประจำกาย ใช้ในการล่าสัตว์เพื่อการยังชีพ ประกอบด้วยกระบอกไม้ไผ่ ลำที่ตรง 2-3 ปล้อง ทำการเจาะภายในให้ปล้องทะลุเข้าหากัน ทำการขัดแต่งจนเรียบร้อยส่วนยาพิษเป็นยางน่อง ซึ่งเป็นยางของเปลือกไม้ชนิดหนึ่ง เมื่อนำลูกดอกมาจุ่มยางน่องและนำเยื่อของต้นเต่าร้างคล้ายสำลีมาพันปลายลูกดอก นำลูกดอกใส่ในไม้ซางก็เป็นอาวุธ

พร้อมที่จะนำไปเป่า (ตุต) หรือทำการล่าสัตว์ได้ ซึ่งใช้กันมาเป็น 1,000 ปี สัตว์พวกลิง ค่าง ชะมด เมื่อถูกลูกดอกอาบยาพิษ จะตายลงในเวลาอันสั้น ชาวโกจะนำมาแย่งกันกินในกลุ่ม โดยจะแย่งทีละด้าน ด้านไหนสุกก็นำด้านนั้นมาแย่งกันกิน เมื่อหมดแล้วจึงพลิกไปแย่งอีกด้านหนึ่ง ชาวโกกินเนื้ออย่างสุกๆดิบๆ ไม่มีการปรุงแต่งรสชาติอาหารแต่อย่างใด

สำหรับเรื่องน่ารู้อีกเรื่องหนึ่งคือชาวโกถือว่าทำเป็นอวัยวะสำคัญของพวกเขา ในเวลานอนพวกเขาจึงนอนเอาศีรษะออกข้างนอก เอาเท้าเก็บไว้ข้างใน เขาบอกว่าเท้ามีความสำคัญกว่าศีรษะ ไปไหนมาไหนได้ก็เพราะเท้า หากอาหารได้ด้วยเท้าหรือเกิดเหตุการณ์ฉุกเฉินลูกกะทันหันภัยมาถึงตัวก็วิ่งหนีได้ด้วยเท้า และการนอนหันศีรษะออกข้างนอกหากเกิดเหตุก็จะรู้สึกตัวเร็ว หากมีเสือมากัด ถ้าหันเท้าออกข้างนอกเสือกัดเท้าทำให้ไม่ตาย แต่จะเกิดอาการเจ็บปวด ลำบากมาก ไปไหนไม่ได้ แต่เมื่อหันศีรษะออกเสือกัดก็ตายเสียเลย ไม่ต้องเป็นภาระแก่คนอื่น ส่วนท่านอนชอบนอนตะแคงมากกว่านอนหงายหรือนอนคว่ำ เป็นสัญชาตญาณในการระวังภัย ทำให้สะดวกในการลุกหนีเมื่อมีภัยมาถึงตัว

ปัจจุบันชาวโกเปลี่ยนมาอาศัยในชนา (กระท่อม) ของตนเองแทนการสร้างเพิงพัก มีการใช้เสื้อผ้าตามแบบคนบ้านโดยเฉพาะเสื้อผ้าสีสดฉูดฉาดและกางเกงยีนส์จะเป็นที่นิยมมาก ภายในทับและชนาจะพบของใช้จากหมู่บ้านหลายชนิด เช่น แป้ง สบู่ อาหารกระป๋อง ผงชูรส ฯลฯ โดยชาวโกเรียนรู้สภาพดังกล่าวจากชาวบ้านที่มาถางป่าทำไร่ในบริเวณนั้น และบางส่วนก็เคยเป็นแรงงานในไร่ทำการเพาะปลูกให้แก่ชาวบ้านมาก่อนโดยจะพบว่าในปัจจุบันชาวโกเริ่มที่จะถางป่าตัดฟัน โคน และเผาต้นไม้ลงเป็นบริเวณกว้าง เพื่อที่จะปลูกข้าวไร่ในช่วงฤดูฝนของแต่ละปี และเนื่องจากข้าวเปลือกเป็นอาหารที่สามารถจะเก็บไว้ได้เป็นเวลานาน และเป็นพืชที่ใช้เป็นอาหารชนิดแรกๆที่มีการเพาะปลูกและเก็บไว้บริโภคเวลานานๆของกลุ่มชาวโกที่ได้รับรูปแบบมาจากชาวบ้านใกล้เคียง จึงกล่าวได้ว่าแบบแผนในทางสังคมและระบบการผลิตดังกล่าวเป็นการพัฒนาอีกขั้นตอนหนึ่งของสังคมมนุษย์ โดยเฉพาะของกลุ่มชาวโก แต่เป็นสิ่งที่ได้รับอิทธิพลและเกิดการเรียนรู้จากสังคมภายนอกมิได้เกิดขึ้นจากการพัฒนาศักยภาพในกลุ่มของสังคมของตนเอง เป็นปรากฏการณ์ของสังคมที่กำลังเปลี่ยนผ่านและสืบเนื่องจากสังคมล่าสัตว์ ไปสู่สังคมเกษตรกรรม หรือสังคมชาวไร่ในโอกาสต่อไปข้างหน้า

จากการสังเกตและพูดคุยกับล่ามซึ่งเป็นผู้ได้นำมาสัมผัสวิถีชีวิตของกลุ่มคนดังกล่าวพบว่าพวกเขามีวิถีชีวิตจิตสำนึกด้วยการแบ่งปัน มีความซื่อสัตย์ ไม่พูดอ้อมค้อม พูดน้อยตรงไปตรงมาไม่มีเล่ห์เหลี่ยมนับถือผู้ใดแล้วจะเคารพเชื่อฟังอย่างเคร่งครัด จิตใจสงบสะอาดบริสุทธิ์หากดูภายนอกแล้วจะมองว่าเป็นคนโง่ ไม่ฟังเพื่อทะเลาะเถียงกัน ไม่สะสมสมบัติ มีความชื่นชมอยู่กับป่าเขาลำเนาไพร เพราะพวกเขาไม่มีวัฒนธรรมเหมือนตั้งคนเมือง ที่นับวันคนเมืองต่างก็ไม่มีความจริงใจ หรือน้อยเต็มที ถึงแม้ว่าพวกเราและพวกเขาจะมีความแตกต่างกันในสถานะทางสังคม การได้รับสวัสดิการทางสังคมที่ไม่ได้มาถึง แต่ชาวโกก็ไม่ได้เรียกร้องสิทธิใดๆ แต่กลับภาคภูมิใจในสถานะของเขา การดำรงชีวิตที่เรียบง่ายอยู่กับป่า กินอยู่กับป่า แต่สิ่งที่พวกเขาต้องการอยากให้คนเมืองหยุดตัดไม้ เอาป่าไม้ไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตน หยุดเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัว แต่อยากให้มีความจิตสำนึกในการช่วยกันอนุรักษ์ป่าเพื่อประโยชน์ส่วนรวม

เราในฐานะคนเมืองซึ่งเป็นผู้มีจิตสำนึกต้องกลับมาทบทวนตามคำเรียกร้องของพวกเขา เราต้องรู้จักคำว่าพอ ไม่ทำลายป่าและสิ่งแวดล้อมเพราะบางคนเกิดอีกชาติหน้าก็ใช้ทรัพย์สินไม่หมด มนุษยชาติต้องอยู่อย่างถ้อยที่ยถ้อยอาศัยซึ่งกันและกัน ช่วยกันรักษาความสมดุลทางธรรมชาติ ถ้าอนุรักษ์ป่าก็เหมือนอนุรักษ์ชาวโก ปัจจุบันพื้นที่ป่าถูกบุกรุกจากชาวบ้านเพื่อทำสวนยางพาราและสวนผลไม้ ทำให้ชาวโกขาดแหล่งพักพิงและที่สำคัญจะขาดแหล่งอาหาร ในอนาคตอันใกล้อาจจะไม่มีพวกเขาหลงเหลืออยู่เมื่อถึงวันนั้นเราคนเมืองอาจจะหวนคิดถึงพวกเขาก็ได้.....

ความเป็นธรรมในสังคม

(ต่อ)

ปัญหาความยากจนในสังคมไทย ไม่ได้มาจากการขาดแคลนทรัพยากร แต่มาจากการกระจายทรัพยากรอย่างไม่ถูกต้อง และไม่เป็นธรรม จะเห็นได้จากการจัดการทรัพยากรสาธารณะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ดิน แนวทางการจัดการทรัพยากรสาธารณะที่ผ่านมามีจุดอ่อนอยู่บนฐานคตินิยมเสรีโดยไม่ได้ปรับเปลี่ยนการใช้ประโยชน์และกลไกที่จะทำให้ประชาชนเข้าถึงทรัพยากรอย่างเท่าเทียมกัน

ได้มองลึกไปถึงปัจจัยเชิงโครงสร้างและรากเหง้าที่เอื้อให้เกิดความเหลื่อมล้ำและความไม่เป็นธรรมในสังคม ซึ่งก่อให้เกิดความขัดแย้งทางสังคม เศรษฐกิจและการเมืองในสังคมไทย และชี้ให้เห็นว่าผู้ที่มักเสียเปรียบที่สุดในโครงสร้างที่เหลื่อมล้ำก็คือกลุ่มคนที่ยากจนที่สุดในสังคมไทย เช่น กลุ่มแรงงานเกษตรกร กลุ่มชาวนา กลุ่มชาติพันธุ์ เป็นต้น กลุ่มคนเหล่านี้มักได้รับผลกระทบมากที่สุดจากโครงสร้างที่ไม่เท่าเทียม และมักถูกผลักให้กลายเป็นกลุ่มชายขอบของสังคม แม้ว่ารัฐไทยจะมีการเปิดเสรีทางเศรษฐกิจและมีนโยบายด้านการ “พัฒนา” แต่กลุ่มคนที่ยากจนกลับจนลงและมีสุขภาวะที่ย่ำแย่ลง ในขณะที่คนที่มีอำนาจและผู้ที่มิฐานะร่ำรวยกลับได้รับผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจมากขึ้นเรื่อยๆ นำไปสู่ช่องว่างระหว่างคนรวยกับคนจนที่ถูกถ่างให้ห่างจากกันเรื่อยๆ เป็นความเหลื่อมล้ำทางสังคมที่นับวันจะรุนแรงมากขึ้น

แนวคิดของความยากจน

ความยากจนไม่ได้เป็นเพียงเพราะเรื่องของบุคคล เช่น ยากจนเพราะชาติกำเนิด ฟ้าลิขิต หรือความเกียจคร้าน แต่อาจเป็นเพราะ “ถูกทำให้ยากจน” เนื่องจากโครงสร้างทางสังคมแบบใหม่ที่ประเทศไทยเปิดรับ เช่น ระบบทุนนิยมเสรี ระบบอำนาจการเมืองแบบรวมศูนย์ เป็นต้น

สาเหตุที่ทำให้เกิดความยากจนขึ้นในสังคมไทยมีอยู่สองประการใหญ่ๆ คือ

1. การจัดการทรัพยากรที่รวมศูนย์โดยรัฐ โดยรัฐจัดสรรทรัพยากรโดยมุ่งเอาผลกำไรเป็นตัวตั้ง แทนที่จะมองการดำรงชีวิตของคนเป็นตัวตั้ง ทำให้เกิดการกีดกันคนจำนวนมากไม่ให้เข้าถึงทรัพยากรที่รัฐเอาไปใช้เพื่อทำกำไรในตลาด หรือไม่ก็ปล่อยให้ทรัพยากรเหล่านั้นตกอยู่ในมือของผู้ที่สามารถทำกำไรในตลาดได้

2. เมื่อคนถูกกีดกันไม่ให้สามารถเข้าถึงทรัพยากรซึ่งคนส่วนใหญ่ที่ถูกกีดกันนี้ มักเป็นคนจน คนเหล่านี้จึงไม่มีอำนาจในการต่อรอง ความด้อยอำนาจของคนจนเป็นเหตุให้เขา ยิ่งจนลงและไม่มีทางเงยหัวได้เลย โดยนอกจากคนจนจะไม่สามารถเข้าถึงทรัพยากรที่เป็นตัววัตถุ เช่น ทรัพยากรธรรมชาติได้แล้ว พวกเขายังไม่สามารถเข้าถึงกระบวนการตัดสินใจทางการเมือง และทรัพยากรทางการเมืองสมัยใหม่ เช่น สื่อต่างๆ ซึ่งสามารถเป็นช่องทางให้กลุ่มคนเหล่านี้สามารถแสดงออกถึงความต้องการของพวกเขาได้

เมื่อพูดถึงความยุติธรรมในสังคม เราควรมองประเด็นเรื่องความยุติธรรมในสังคมไทยเป็นสองส่วน กล่าวคือ ส่วนที่เปิดเผยมองซึ่งสามารถมองเห็นข้อเท็จจริงจากปรากฏการณ์สังคมทั่วไป และส่วนที่ซ่อนเร้น หมายถึง ส่วนที่แทรกตัวอยู่ในสังคมที่สลับซับซ้อนความเหลื่อมล้ำที่เปิดเผยมองเห็น ข้อเท็จจริงจากปรากฏการณ์สังคมทั่วไป เช่น

- ด้านความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจ สามารถมองเห็นได้จากปรากฏการณ์ความเหลื่อมล้ำของการกระจายรายได้ ทรัพย์สิน และการถือครองที่ดิน ซึ่งบ่งชี้ว่ามีบางกลุ่มร่ำรวย บางกลุ่มยากจน

- ด้านความเหลื่อมล้ำทางสังคมเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในโครงสร้างทางสังคมที่กำหนด ให้คนในสังคมไม่เท่าเทียมกัน เช่น การจัดช่วงชั้นของสังคม ความแตกต่างทางเพศ เชื้อชาติ อายุ ความไม่สมประกอบ หรือสถานภาพของบุคคล เป็นต้น

- ความเหลื่อมล้ำทางการเมือง ซึ่งเป็นเรื่องของอำนาจ ที่มองว่าคนส่วนหนึ่งในสังคมไร้สิทธิไร้เสียง เข้าไม่ถึงสิทธิทางการเมือง หรือมีสิทธิน้อยกว่าคนกลุ่มอื่นในสังคม ความเหลื่อมล้ำเช่นนี้เกิดขึ้นได้ในโครงสร้างสังคมที่มีกลไก ทำให้ผู้ที่อยู่ในกลุ่มที่มีอำนาจมาก มีสิทธิพิเศษเหนือกว่า หรือเข้าถึงทรัพยากรและบริการต่างๆ ได้มากกว่าผู้ที่อยู่ในกลุ่มที่มีอำนาจ ด้อยกว่า

ความเหลื่อมล้ำที่ซ่อนเร้น เป็นความเหลื่อมล้ำในมิติทางวัฒนธรรม ที่อยู่ลึกในโครงสร้างของสังคม และเป็นความเหลื่อมล้ำในเชิงเปรียบเทียบ ซึ่งเกิดจากการเปรียบเทียบจุดเทียบเคียงในระดับใดระดับหนึ่งที่อยู่บนโครงสร้างของสังคมที่มีช่วงชั้น ซึ่งถูกกำกับด้วยแบบแผน วิธีคิด และกฎระเบียบสังคม

ปัญหาความยากจนในสังคมไทย ไม่ได้มาจากการขาดแคลนทรัพยากร แต่มาจากการกระจายทรัพยากรอย่างไม่ถูกต้องและไม่เป็นธรรม จะเห็นได้จากการจัดการทรัพยากรสาธารณะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ดิน

แนวทางการจัดการทรัพยากรสาธารณะที่ผ่านมาจัดวางอยู่บนฐานคิดทุนนิยมเสรีโดย ไม่ได้ปรับเงื่อนไขการใช้ประโยชน์ และกลไกที่ทำให้ประชาชนเข้าถึงทรัพยากร อย่างเท่าเทียมกัน ปัญหาดังกล่าวได้ถูกตอกย้ำให้เป็นปัญหามากขึ้นด้วยการออกนโยบายกระตุ้น เศรษฐกิจจากหญ้า หรือ **“นโยบายประชานิยม”** ซึ่งเป็นนโยบายที่ไม่ได้ตระหนักถึงผลกระทบของความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม ผลที่เกิดขึ้นคือ จำนวนคนขายขอบเพิ่มขึ้น และกำลังนำพาประเทศไปสู่ความเสี่ยงของปัญหาที่รุนแรงมากกว่าเดิม ในขณะที่เดียวกันชุมชนและชนบทซึ่งทำหน้าที่เป็นตาข่ายที่รองรับผู้คนที่ตกหล่นได้อย่างดีในอดีต ก็มีความเสื่อมถอยลงไปมาก ยิ่งไปกว่านั้นนโยบายประชานิยมยังเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประชาธิปไตย เพราะผู้ใช้นโยบายประชานิยมจะมองประชาชนว่ามีค่ามากกว่า เป็นกลุ่มคนที่

ยากจนกว่า ใช้การแจกจ่ายงบประมาณโดยมองข้ามความสำคัญของภูมิปัญญาท้องถิ่นในสังคม ประชานิยมเป็นการแก้ปัญหาด้วยการสงเคราะห์ให้เปล่า แทนการสร้างศักยภาพ ทำให้ความเหลื่อมล้ำเพิ่มมากขึ้น ประชานิยมเป็นเสมือนการเมืองแบบใหม่ที่อาศัยความสัมพันธ์ทางตรงระหว่างผู้นำกับประชาชนในลักษณะคล้ายพ่อปกครองลูก ทำให้ประชาชนโดยเฉพาะคนจนไม่สามารถแสดงความคิดเห็นต่างไปจากผู้ปกครองได้ เพราะจะทำให้ถูกตัดความช่วยเหลือ ระบบดังกล่าวจึงเปิดโอกาสให้ผู้ร่ำรวยอำนาจมากขึ้นเรื่อยๆ มีการรวมศูนย์ทางอำนาจและกลายเป็นเผด็จการในที่สุด

การเบียดขับเกษตรกรให้เป็นคนขายขอบ

กลุ่มเกษตรกรนับว่าเป็นกลุ่มคนที่มักจะได้รับผลกระทบจากนโยบายรัฐและโครงสร้างทางสังคมที่เบียดขับให้พวกเขาไปสู่ความยากจนและสุขภาวะที่ย่ำแย่ลงเรื่อยๆ แม้ว่ารัฐธรรมนูญปี 2550 จะได้รับรองสิทธิชุมชน (ม.66, 67) การมีส่วนร่วมของประชาชน (ม.67) โดยมีเป้าหมายเพื่อการรักษาทรัพยากรและสภาพแวดล้อมธรรมชาติอย่างสมดุล ยั่งยืน ให้ประชาชนดำรงชีพอย่างปกติสุข ไม่เกิดอันตรายต่อคุณภาพชีวิต จัดการทรัพยากรให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวม แต่ในความเป็นจริงที่เกิดขึ้นไม่ได้เป็นเช่นนั้น รัฐธรรมนูญยังได้ระบุถึงเป้าหมายด้านการเกษตร ซึ่งอยู่ภายใต้แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐว่า สนับสนุนระบบเศรษฐกิจเสรีและเป็นธรรมโดยอาศัยกลไกตลาดและสนับสนุนให้มีการ พัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน (ม.84) เป้าหมายความเป็นธรรมในการเกษตรของรัฐไทยนั้นมีความซับซ้อนและลึกลับ เนื่องจากในด้านหนึ่งอยู่บนฐานสิทธิการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมที่เน้น ความสมดุล ยั่งยืน และเท่าเทียมเป็นหลัก แต่อีกด้านหนึ่งวางอยู่บนฐานนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐด้านเศรษฐกิจ ที่มีทั้งส่งเสริมเศรษฐกิจเสรี และเป็นธรรม โดยใช้กลไกตลาดและการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน ความไม่ลงตัวของทิศทางนโยบายทางการเกษตรว่ารัฐจะให้น้ำหนักระหว่างประสิทธิภาพตามกลไกตลาดหรือหลักความเป็นธรรมมากกว่ากัน อย่างไรก็ดี เมื่อหลักนโยบายการเกษตรอยู่บนฐานความเป็นธรรม ความยั่งยืนนิเวศและฐานทรัพยากรตามหมวดเรื่องทรัพยากร พร้อมกับอยู่บนฐานนโยบายเศรษฐกิจที่เน้นความเป็นธรรมแบบประโยชน์นิยม จึงสามารถเห็นได้ว่ากลุ่มต่างๆในสังคมต่างก็ใช้รัฐธรรมนูญ

ไปตามแนวคิด อุดมการณ์ของตน ดังปรากฏว่ารัฐและกลุ่มทุนเลือกที่จะผลักดันการเกษตรไปในทิศทางประโยชน์นิยม โดยเอาหลักเสรีนิยมและหลักเป็นธรรมนิเวศเป็นเพียงส่วนขยาย ขณะที่กลุ่มทางสังคมที่ผลักดันเรื่องเกษตรยั่งยืน มุ่งไปที่หลักเสรีนิยม ความเป็นธรรมนิเวศ โดยเอาเรื่องประโยชน์นิยมทางเศรษฐกิจเป็นส่วนขยาย จากการที่รัฐผูกขาดทรัพยากรและส่งเสริมให้เอกชนมาสัมปทานทรัพยากร ควบคุมระบบการผลิตและการค้าเกษตรกรรม ทำให้กลุ่มทุนต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นบริษัททำไม้ บริษัทเหมืองแร่ โรงสีข้าว บริษัทค้าอาหารสัตว์ และบริษัทการเกษตรต่างๆ เติบโตอย่างรวดเร็วจนสามารถควบคุมกำกับโครงสร้างฐานทรัพยากรธรรมชาติและเกษตรได้มาก การเติบโตของกลุ่มทุนนั้นเป็นไปตามที่รัฐต้องการ เพราะรัฐก็ได้ผลประโยชน์จากการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและเก็บค่าเช่าทางเศรษฐกิจจากกลุ่มทุน รัฐมุ่งสร้างความเติบโตของเมืองและอุตสาหกรรมเป็นศูนย์กลางโดยใช้ฐานทรัพยากรและการเกษตรเป็นฐานของโลกาภิวัตน์ ซึ่งส่งผลให้เกิดโครงสร้างที่ไม่เป็นธรรมในสังคมขึ้น **“รัฐ”** ถือเป็นสถาบันทางสังคมหลักในการจัดสรรสิทธิประโยชน์ทางสังคมเหล่านี้ ปมปัญหาอยู่ตรงที่รัฐในฐานะสถาบันทางสังคมหลักได้จัดสรรสิทธิประโยชน์ในด้านต่างๆ แก่สมาชิกสังคมไปในทิศทางที่ **“ไม่ถูกต้อง”** **“ไม่สมเหตุผล”** แก่ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ที่เน้นความเท่าเทียม ไม่สอดคล้องกับสิทธิวัฒนธรรมที่เน้นสภาวะการดำรงอยู่ร่วมกันอย่างเกื้อกูล และความยั่งยืนของสังคม

ปัญหาความไม่เป็นธรรมที่ซ่อนเร้นยังปรากฏในรูปของอำนาจต่อรองระหว่าง เกษตรกรและนายทุนที่แตกต่างมากขึ้นเรื่อยๆ กล่าวคือ เกษตรกรมีอำนาจน้อยลง ขณะที่กลุ่มทุน

มีอำนาจมากขึ้น ซึ่งปัญหานี้สืบเนื่องมาจากการที่ชุมชนสูญเสียสิทธิในการเข้าถึงและจัดการฐานทรัพยากร ตลอดจนถูกปิดกั้นการมีส่วนร่วมในการกำหนดการพัฒนาและอัตลักษณ์ของตนเอง ผลักดันให้เกษตรกรต้องประสบความเสี่ยงในการดำรงวิถีชีวิตตนเอง ความไม่เป็นธรรมในระบบฐานทรัพยากร การผลิตและกลไกตลาดทั้งหมดนี้ ทำให้เกษตรกรจำนวนไม่น้อยไม่อาจรับภาระและเผชิญความเสี่ยงต่อไปได้ จึงต้องเปลี่ยนจากวิถีเกษตรไปเป็นแรงงานรับจ้างในและนอกภาคการเกษตร และเผชิญกับความไม่เป็นธรรมในระบบแรงงานที่มีการขูดรีดแรงงาน ได้รับความเสี่ยงและเผชิญกับความไม่มั่นคงในการดำรงชีพซึ่งมีความเลวร้ายไม่ต่างกันออกไป

การแก้ไขปมเหลื่อมล้ำทางสังคมในแง่ของการเปลี่ยนบรรทัดฐาน ว่าเราจะมุ่งไปสู่สังคมแบบเสมอภาคมากขึ้น ซึ่งควรมีมิติที่จะคุ้มครองคนในสังคมได้อย่างถ้วนหน้า มุ่งไปสู่ความเป็น **“สังคมประชาธิปไตย”** การแก้ปมเหลื่อมล้ำที่จะได้ผลที่สุดสำหรับกลุ่มคนที่เสียเปรียบที่สุด ในสังคมไทยคือ **“การไม่เลือกปฏิบัติ”** อย่าให้เกิดสองมาตรฐานทางเศรษฐกิจและสังคม ทั้งนี้ ควรจะดำเนินไปด้วยกลไกเชิงสถาบันใหม่ๆ หรือปรับปรุงกลไกเดิมให้มีมิติของความเสมอภาค ดังนั้นสองเงื่อนไขสุดท้ายที่จะต้องสนับสนุนให้เกิดขึ้นสำหรับการพัฒนาความเป็นธรรมทางสังคมของขบวนการเคลื่อนไหวทุกกลุ่มคือ **“ธรรมภิบาลที่ดี”** และ **“การไม่เลือกปฏิบัติ”** ซึ่งเป็นหนทางหนึ่งในการเสริมสร้างความสมานฉันท์และการแก้ไขความขัดแย้งใน สังคมได้อย่างแท้จริงโครงการพัฒนาความเป็นธรรมทางสังคมเพื่อสังคมสุขภาวะ

เรื่องย้ายบุคคลเข้ามาในทะเบียนบ้าน โดยมีได้อาศัยอยู่จริงก็โดนใบแดง

สวัสดีครับท่านผู้อ่านทุกท่าน คอลัมน์ตอบปัญหาข้อใจการเลือกตั้ง ฉบับนี้เป็นฉบับที่สองซึ่งในฉบับที่แล้วผู้เขียนได้พูดถึงเรื่องขโมยที่ไม่ใช่ขโมยๆ อีกต่อไป โดยผู้เขียนนำเสนอให้เห็นว่าขโมยเพียงอย่างเดียวก็ทำให้ ผู้สมัครรับเลือกตั้ง ที่ได้กระทำผิดมาตรา 57 แห่งพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. 2545 ต้องรับโทษทั้งโทษทางแพ่ง โทษทางอาญา และถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งและทำให้บุคลากรในกระบวนการยุติธรรมไม่ว่าจะเป็นตำรวจ อัยการ ศาล ต้องมีงานทำเพิ่มขึ้นจากการไปแจ้งความดำเนินคดีอาญากับผู้กระทำความผิดดังกล่าว ซึ่งในฉบับที่สองนี้กระผมจะนำเสนอประเด็นข้อกฎหมายที่ควรรู้ของพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. 2545 เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นจริงและมีความผิดตามพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. 2545 ที่ใช้บังคับอยู่ในขณะนั้น ซึ่งถ้าผู้สมัครหรือประชาชนโดยทั่ว ได้ศึกษาข้อกฎหมายดังกล่าวแล้วการกระทำความผิดกฎหมายโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ หรือการกระทำความผิดโดยขาดเจตนาจะไม่เกิดขึ้นในการเลือกตั้งต่างๆ โดยผู้เขียนขอยกตัวอย่างการกระทำความผิดเรื่องการย้ายบุคคลเข้ามาในทะเบียนบ้าน เพื่อประโยชน์ในการเลือกตั้งโดยมิชอบ ซึ่งเป็นเรื่องที่มีการร้องคัดค้านการกระทำผิดเป็นจำนวนมาก แต่ต้องขอสงวนชื่อจริงของผู้ร้องผู้ถูกร้องและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไว้ เพื่อไม่ให้กระทบถึงสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่น โดยมีข้อเท็จจริงในการร้องคัดค้านดังนี้ ในการเลือกตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลมะพร้าว หลังจากที่คณะกรรมการ

การเลือกตั้งได้ประกาศรับรองผลการเลือกตั้ง นายแดง ผู้สมัครนายกองค์การบริหารส่วนตำบลมะพร้าว หมายเลข 1 ได้ยื่นคำร้องคัดค้านการเลือกตั้งว่าในการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลมะพร้าว ไม่สุจริตและเที่ยงธรรม เนื่องจากนายดำ ผู้สมัครนายกองค์การบริหารส่วนตำบลมะพร้าว หมายเลข 2 ได้ให้นายขาวซึ่งเป็นหัวหน้าคณะดำเนินการย้ายบุคคล เข้ามาในทะเบียนบ้านเพื่อลงคะแนนเลือกตั้งให้กับนายดำ อันเป็นความผิดตามมาตรา 43 แห่งพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. 2545 มาตรา 43 ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินการย้ายบุคคลเข้ามาในทะเบียนบ้านเพื่อประโยชน์ในการเลือกตั้งโดยมิชอบ

กรณีดังต่อไปนี้ให้สันนิษฐานว่าเป็นการย้ายบุคคลเข้ามาในทะเบียนบ้านเพื่อประโยชน์ในการเลือกตั้งโดยมิชอบด้วยเว้นแต่คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดพิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นการย้ายโดยมิเหตุผลอันสมควร

(1) การย้ายบุคคลตั้งแต่สิบคนขึ้นไปซึ่งไม่มีชื่อสกุลเดียวกับเจ้าบ้านเข้ามาในทะเบียนบ้านเพื่อให้ บุคคลดังกล่าวมีสิทธิเลือกตั้งที่จะมีขึ้นภายในสองปีนับแต่วันที่ย้ายเข้ามาในทะเบียนบ้าน

(2) การย้ายบุคคลเข้ามาในทะเบียนบ้านโดยบุคคลนั้นมีได้อาศัยอยู่จริง

(3) การย้ายบุคคลเข้ามาในทะเบียนบ้านโดยมิได้รับความยินยอมจากเจ้าบ้าน

โดยมีพฤติกรรมแห่งคดีดังต่อไปนี้ ก่อนวันเลือกตั้ง 1 ปี 2 เดือน นายดำ ผู้สมัครนายกองค์การบริหารส่วนตำบลมะพร้าว หมายเลข 2 ได้ให้นายขาวซึ่งเป็นน้องเขยดำเนินการย้ายชื่อญาติพี่น้องของนายขาว ซึ่งมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในเขตเทศบาล เข้ามาในทะเบียนบ้านเช่าของนายขาวซึ่งอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลมะพร้าว จำนวน 12 คน โดยบุคคลดังกล่าวไม่ได้พักอาศัยอยู่จริงในบ้านหลังดังกล่าว แต่ยังคงพักอาศัยอยู่ในบ้านหลังเดิมในเขตเทศบาลและในวันเลือกตั้งบุคคลดังกล่าวได้ไปใช้สิทธิเลือกตั้งทุกคน นายแดง ทราบเรื่องดังกล่าวจึงนำมาร้องคัดค้านการเลือกตั้งที่สำนักงานคณะกรรมการเลือกตั้งประจำจังหวัด จากการสืบสวนสอบสวนมีพยานหลักฐานเชื่อได้ว่านายดำผู้สมัครนายกองค์การบริหารส่วนตำบลมะพร้าว ได้กระทำความผิดจริงคณะกรรมการ

การเลือกตั้งจึงมีมติเป็นเอกฉันท์ให้ใบแดงและยื่นคำร้องต่อศาลอุทธรณ์และศาลอุทธรณ์ก็มีคำพิพากษาให้ใบแดงตามที่คณะกรรมการการเลือกตั้งยื่นคำร้อง

ดังนั้นผลที่ตามมาของนายดำผู้สมัครที่ได้รับใบแดงจะต้องถูกดำเนินการตามกฎหมายดังต่อไปนี้

- (1) ถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง
 - (2) ถูกแจ้งความดำเนินคดีอาญา
 - (3) ถูกชดเชยค่าเสียหายในการจัดให้มีการเลือกตั้งใหม่
- ส่วนนายขาวเจ้าของบ้านเช่าที่ดำเนินการย้ายชื่อบุคคลอื่นเข้ามาโดยมิได้อยู่อาศัยอยู่จริงและเพื่อประโยชน์ ในการเลือกตั้งถูกแจ้งความดำเนินคดีอาญา

จากเรื่องราวร้องคัดค้านดังกล่าวที่ผู้เขียนนำเสนอให้เห็นว่าบุคคลอื่นที่ไม่ใช่ผู้สมัครรับเลือกตั้งก็กระทำความผิดกฎหมายเลือกตั้งได้และถูกแจ้งความดำเนินคดีอาญาได้ถ้ารู้เห็นเป็นใจและมีส่วนร่วมในการกระทำความผิด โดยส่วนใหญ่บุคคลที่ถูกแจ้งความดำเนินคดีอาญาในเรื่องย้ายบุคคลเข้ามาในทะเบียนบ้านโดยมิชอบด้วยกฎหมาย จะไม่ทราบว่าเป็นความผิดกฎหมายเลือกตั้งโดยคิดไปเองว่าเมื่อนายทะเบียนอำเภออนุญาตให้ย้ายบุคคลเข้ามาในทะเบียนบ้านได้ ก็สามารถทำได้ไม่ผิดกฎหมายซึ่งเป็นความเข้าใจผิดของประชาชนทั่วไป จึงเห็นได้ว่าเรื่องดังกล่าวจึงเป็นอุทาหรณ์ให้กับผู้อ่านผู้สมัครรับเลือกตั้งและประชาชนทั่วไปได้ทราบถึงข้อกฎหมายของมาตรา 43 แห่งพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ.2545 มากขึ้น ทำให้ไม่มีกระทำความผิดกฎหมายเลือกตั้งในเรื่องดังกล่าวอีกต่อไป ในวันนี้ผู้เขียนขอจบเรื่องย้ายบุคคลเข้ามาในทะเบียนบ้านโดยมิได้อยู่อาศัยอยู่จริงก็โดนใบแดงไว้แค่นี้ครับ หากผู้เขียนมีข้อผิดพลาดประการใดก็ขออภัยไว้ ณ ที่นี้ด้วยพบกันใหม่ฉบับหน้า

.....สวัสดีครับ.....

มุม IT

F1 ถึง F12

รู้ไหมว่ามันทำอะไรได้บ้าง?

หากพูดถึงปุ่มตระกูล F (Function) บนแป้นคีย์บอร์ด น่าจะเป็นปุ่มที่ผู้ใช้คอมพิวเตอร์ส่วนใหญ่ต้องพบเห็นบ่อย และคุ้นเคยกันดี เนื่องจากมันถูกวางเรียงอยู่แถวบนสุดของคีย์บอร์ด แถมนั้นยังมีจำนวนมาตั้งแต่ F1 ไปจนถึง F12 แต่จะมีสักกี่คนที่รู้ว่าปุ่มตระกูล F เหล่านี้มีประโยชน์อย่างไรรู้กันบ้าง เอาเป็นว่าเรามาทำความรู้จักคุณสมบัติเฉพาะตัวของปุ่มลัดเหล่านี้กันดีกว่า เพื่อว่าคราวต่อไปคุณจะได้ใช้ประโยชน์กับมันได้มากขึ้น

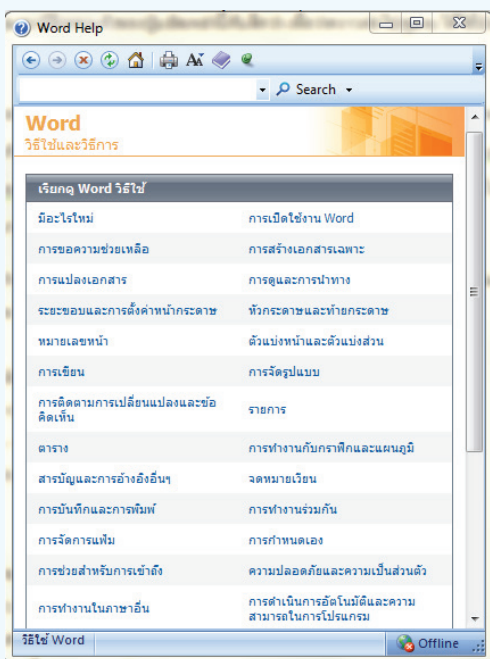
คีย์ที่กล่าวมาส่วนมากเราจะเรียกมันว่า “ฟังก์ชันคีย์” F1 ถึง F12 อาจมีความหลากหลายของการใช้งานที่แตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับระบบปฏิบัติการที่ติดตั้งและโปรแกรมซอฟต์แวร์ที่เปิดอยู่ซึ่งจะเปลี่ยนวิธีการของแต่ละคีย์เหล่านี้ ยังรวมถึงการใช้งานฟังก์ชันคีย์ร่วมกับคีย์ ALT หรือ CTRL เช่น ผู้ใช้ Microsoft Windows สามารถกด ALT + F4 เพื่อปิดโปรแกรมที่ใช้งานอยู่ เป็นต้น

ด้านล่างเป็นรายการบางส่วนของการทำงานของคีย์ฟังก์ชันในคอมพิวเตอร์ที่ใช้ Microsoft Windows แต่จะไม่ใช้ทุกโปรแกรมที่สนับสนุนฟังก์ชันคีย์

F1

- มักจะใช้เป็นคีย์ช่วยเกือบทุกโปรแกรมจะเปิดหน้าจอ

Help

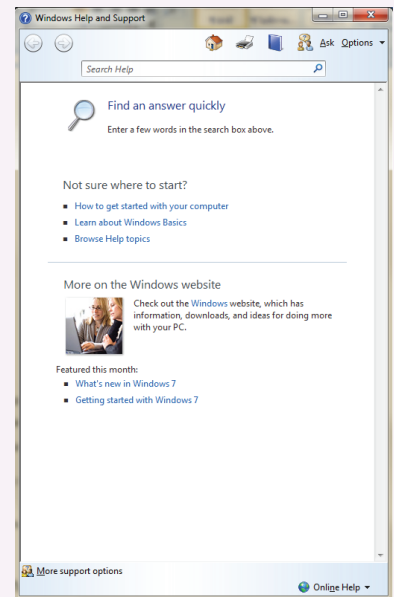

อันนี้เป็นของ Microsoft Word

- ป้อนการตั้งค่า CMOS

CMOS (ซีมอส) ย่อมาจาก “Complementary Metal Oxide Semiconductor” เป็นชิปไอทีที่ใช้เก็บข้อมูลที่เป็นค่าเฉพาะของแต่ละระบบ

- Windows Key + F1 จะเปิดตัวช่วยของ Microsoft Windows

F2

- ใน Windows จะใช้ในการเปลี่ยนชื่อไอคอนหรือไฟล์ (Rename)
 - Alt + Ctrl + F2 เปิดเอกสารใหม่ในโปรแกรม Microsoft Word . (Open)
 - Ctrl + F2 จะแสดงหน้าต่างตัวอย่างก่อนพิมพ์ใน Microsoft Word (Print Preview)
 - เข้าสู่การป้อนการตั้งค่า CMOS หรือ Bios
- Bios (ไบออส) ย่อมาจาก Basic Input/Output System คือซอฟต์แวร์ขนาดเล็กที่มีชุดคำสั่งที่จำเป็น สำหรับบูตระบบตอนเปิดเครื่อง และเป็นตัวควบคุมการทำงานในระดับต่ำสุดที่ใกล้ชิดกับฮาร์ดแวร์มากที่สุด อีกทั้งรองรับ และตอบสนองการทำงานกับซอฟต์แวร์ในระดับที่สูงขึ้นไป

F3

- เปิดคุณลักษณะการค้นหาในหลายๆโปรแกรมรวมถึง Microsoft Windows (Search - แต่โดยส่วนตัวชอบกด ctrl + f มากกว่า)
- ใน MS - DOS หรือ Windows ของบรรทัดคำสั่ง F3 จะทำซ้ำคำสั่งสุดท้าย

● Shift + F3 จะมีการเปลี่ยนแปลงข้อความใน Microsoft Word ลองจิ้มเล่นใน word ภาษาอังกฤษจะเปลี่ยนพิมพ์ใหญ่ พิมพ์เล็ก

HELLO

hello

Hello

บรรทัดแรกคือข้อความที่พิมพ์

บรรทัดที่ 2 กด shift + f3 ไป 1 ครั้ง

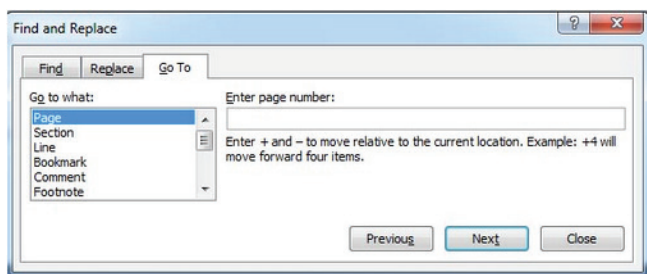
บรรทัดที่ 3 กด shift + f3 ไป 2 ครั้ง

F4

- ทำซ้ำการกระทำล่าสุด (Word 2000 ขึ้นไป) (สะดวกเวลา copy คำมาก ๆ)
- Alt + F4 จะปิดโปรแกรมที่ใช้งานอยู่ใน Microsoft Windows (กดเวลาโปรแกรมค้าง)
- Ctrl + F4 จะปิดหน้าต่างที่เปิดอยู่ในหน้าต่างที่ใช้งานในปัจจุบันใน Microsoft Windows

F5

- ในทุกเบราว์เซอร์อินเทอร์เน็ต F5 จะรีเฟรชหรือโหลดหน้าเว็บหรือหน้าต่างเอกสาร (Refresh) เปิดหน้าค้นหา แทนที่ และไปที่หน้าต่างใน Microsoft Word
- (Find, Replace, Go to โดยส่วนตัวยังคงชอบกด ctrl + f มากกว่า)

- เริ่มสไลด์โชว์ใน PowerPoint

F6

- ย้ายเคอร์เซอร์ไปที่ Address bar ใน Internet Explorer , Mozilla Firefox และ Chrome
- Ctrl + Shift + F6 เปิดไปยังเอกสารอื่นๆ ใน Microsoft Word

F7

- ปกติจะใช้เพื่อตรวจสอบการสะกดและไวยากรณ์ตรวจสอบเอกสารในโปรแกรม Microsoft เช่น Microsoft Word, Outlook, ฯลฯ
- Shift + F7 ทำงานตรวจสอบบนคำที่ไฮไลต์
- เปิดการใช้งานเลื่อนหน้าต่างด้วยปุ่มลูกศรบนคีย์บอร์ดใน Mozilla Firefox

F8

- แป้นฟังก์ชันที่ใช้ในการเข้าสู่เมนูเริ่มต้น Windows, นิยมใช้ในการเข้าถึง Windows แบบ Safe Mode .

F9

- เปิดแถบเครื่องมือวัดใน Quark 5.0

F10

- ใน Microsoft Windows เปิดใช้งานแถบเมนูของโปรแกรมที่เปิดอยู่
- Shift + F10 เป็นเช่นเดียวกับการคลิกขวาบนไอคอนที่ไฮไลต์ไฟล์หรือการเชื่อมโยงอินเทอร์เน็ต
- การเข้าถึงการกู้คืนพาร์ติชันที่ซ่อนอยู่ ของ HP และ Sony คอมพิวเตอร์ partition คือ การแบ่งพื้นที่ของฮาร์ดดิสก์เป็นส่วนๆ หรือแบ่งเป็นหลาย ๆ ไดรฟ์ เพื่อความสะดวกในการเข้าถึงข้อมูลและโปรแกรม และยังทำให้การจัดเก็บข้อมูลมีความเป็นระเบียบ
- ป้อนการตั้งค่า CMOS .

F11

- โหมดเต็มหน้าจอในเบราว์เซอร์อินเทอร์เน็ต (Full Screen)
- CTRL + F11 การเข้าถึง การกู้คืนพาร์ติชันที่ซ่อนอยู่ในคอมพิวเตอร์ของ Dell
- การเข้าถึงการกู้คืนพาร์ติชันที่ซ่อนอยู่บน eMachines, Gateway, และคอมพิวเตอร์ Lenovo

F12

- เปิดหน้าที่ทำการบันทึกใน Microsoft Word (save as)
- SHIFT + F12 บันทึกเอกสาร Microsoft Word (save ปกติใช้ ctrl + s)
- Ctrl + Shift + F12 พิมพ์เอกสารใน Microsoft Word เกิร์ตเล็กๆ เครื่องคอมพิวเตอร์ไอพีเอ็มก่อนหน้านี้นี้ยังมี F13 - F24 บนแป้นพิมพ์ แต่เนื่องจากแป้นพิมพ์เหล่านี้ไม่มีการใช้งานจึงได้ถูกนำออกไป เอาไปประดับความรู้กันจะได้รู้ว่าไอ้ปุ่มพวกนี้ที่เราไม่เคยใช้งานความจริงมันใช้ได้ดีเสียด้วย ตัวอย่างแป้นพิมพ์ที่มีปุ่ม F13 - F24

ปัญหากลิ่นตัว

ปัญหากลิ่นตัวแม้ไม่ทำอันตรายถึงชีวิต แต่ก็มีผลต่อบุคลิกภาพ บางคนไม่ทราบว่าตัวเองมีกลิ่นตัวเพราะความเคยชิน จนจัดเป็นปัญหาหนักใจของคนรอบข้าง เรียกว่าถ้าไม่ใช่คนที่สนิทกันจริงๆ คงจะออกปากเตือนเรื่องกลิ่นตัวลำบาก

ปัญหากลิ่นตัวพบได้บ่อยทั้งหน้าร้อนและหน้าฝนเพราะอากาศร้อนอบอ้าว เหงื่อออกมาก ตามธรรมชาติแล้วเหงื่อเป็นสิ่งจำเป็นเพราะช่วยควบคุมอุณหภูมิในร่างกายให้คงที่ ถ้าอยู่ในที่ร้อนร่างกายจะหลั่งเหงื่อเพื่อระบายความร้อน

ต่อมเหงื่อมี 2 ชนิด คือ ต่อมเหงื่อเอ็กครายน์ มีกระจายทั่วร่างกาย เป็นต่อมเหงื่อที่หลั่งเหงื่อใสๆ ปริมาณมากออกมาเวลาร้อนจัด และต่อมเหงื่ออะโพครายน์ อยู่ตามรักแร้ รอบหัวนม ทวารหนัก และรอบอวัยวะเพศ

กลิ่นตัวเกิดได้อย่างไร <<

กลิ่นตัวเกิดจากต่อมเหงื่ออะโพครายน์หลั่งของเหลวสีนํ้านมออกมา แต่เนื่องจากมีปริมาณน้อยมากจึงไม่ค่อยเห็นกัน เมื่อแบคทีเรียย่อยสลายของเหลวสีนํ้ามนี้นี้จะทำให้เกิดกลิ่นต่างๆ

ส่วนเหงื่อใสปริมาณมากจนทำให้มีรอยเปียกเสื้อที่ไต่ลงแขนจะหลั่งโดยต่อมเหงื่อเอ็กครายน์ ช่วงแรกก็ไม่มีการเกิดกลิ่น ต่อมาเมื่อมีการเติบโตของแบคทีเรียจึงเกิดกลิ่นตัวขึ้น

พบว่าคนอ้วน ผู้ป่วยโรคเบาหวาน และหญิงตั้งครรภ์เกิดกลิ่นตัวง่ายกว่าคนทั่วไป อากาศที่ร้อนอบอ้าว และอารมณ์ที่ตึงเครียดกระวนกระวายใจก็ทำให้มีเหงื่อมากกว่าปกติ

แก้ปัญหากลิ่นตัวอย่างไร <<

1. สวมใส่เสื้อผ้าที่โปร่งบางและหลวมเพื่อให้เหงื่อระบายออกง่าย

2. อาบน้ำวันละ 1-2 ครั้ง ใช้สบู่ออกตามตัวและตามซอกพับ ถ้าบริเวณใดอับชื้นง่าย เช่น รักแร้ ขาหนีบ หรือซอกนิ้วเท้า

3. ใช้แป้งฝุ่นโรยเพื่อดูแลให้ผิวหนังบริเวณนั้นแห้ง

4. เสื้อผ้าต้องซักให้สะอาด ผึ่งแดดให้แห้งสนิทได้ก็ดี เพราะเสื้อผ้าที่ไม่สะอาดและอับชื้นเป็นแหล่งเพาะพันธุ์เชื้อแบคทีเรียที่ก่อให้เกิดกลิ่นตัว

5. โกนขนรักแร้ช่วยลดกลิ่นตัวได้ เพราะเชื้อแบคทีเรียชอบบริเวณที่อับชื้นอย่างเช่นที่รักแร้อยู่แล้ว

6. ลดการกินเครื่องเทศ หอม กระเทียม หน่อไม้ฝรั่ง เพราะอาการเหล่านี้ล้วนเสริมให้กลิ่นตัวมากขึ้นได้

7. ลดการดื่มเครื่องดื่มที่มีสารกาเฟอีนผสมอยู่ เช่น กาแฟ ชา น้ำอัดลม เพราะสารกาเฟอีนกระตุ้นให้เหงื่อได้มาก

8. ลด ละ เลิกบุหรี่และเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

เทคนิคทางการแพทย์ที่รักษากลิ่นตัว <<

กรณีที่รักษาสุขอนามัยและใช้ยาลดเหงื่อดับกลิ่นแล้วไม่ได้ผล มีเทคนิคทางการแพทย์ที่รักษากลิ่นตัว เช่น การดูดไขมันเพื่อเอาต่อมเหงื่ออะโพครายน์ออก การผ่าตัดต่อมเหงื่ออะโพครายน์ออก ยากินบางชนิด การใช้เทคนิคไอออนโต การผ่าตัดดัดประสาทซิมพาเทติก การฉีดสารพิษโบทูลินัม หรือโบท็อกซ์

อย่างไรก็ตาม เทคนิคเหล่านี้อาจมีข้อแทรกซ้อนและมีความเสี่ยงสูง จึงควรเลือกใช้วิธีที่จำเป็นเท่านั้น

กลิ่นตัว... ถ้ามากเกินไปจัดเป็นสิ่งที่น่ารังเกียจที่ใครๆ ไม่อยากเข้าใกล้ แต่ถ้ามีเพียงนิดหน่อยอาจเป็นกลิ่นเสน่ห์ที่ทำให้คนอยากมาชิดใกล้ได้เช่นกัน

นพ.ประวิตร พิศาลบุตร

ขอบคุณข้อมูลจาก : นิตยสารหมอชาวบ้าน ฉบับที่ 402

►► กิจกรรมศูนย์การเรียนรู้ 3 ◀◀

**การอบรมโครงการอบรมวิทยากรกระบวนการตามหลักสูตรพลศึกษาชาติไทย รุ่น 3
ระหว่างวันที่ 7 – 11 มกราคม 2558 ณ ฟลอร่า เมย์ รีสอร์ท จังหวัดสงขลา**

ศูนย์การเรียนรู้การเมืองในระบอบประชาธิปไตยที่ 3 ได้รับมอบหมายให้ดำเนินการจัดอบรมวิทยากรกระบวนการตามหลักสูตรพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย รุ่นที่ 3 การอบรมวิทยากรกระบวนการครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้ผ่านการอบรมของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ได้มีความรู้ ทักษะ และสามารถถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับการสร้างพลเมืองในระบอบ-ประชาธิปไตยให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันทั้งประเทศ ด้วยเทคนิควิธีการการมีส่วนร่วมของผู้เข้ารับการอบรมสามารถปลูกฝังจิตสำนึกความเป็นพลเมืองดี ในวิถีประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สำหรับผู้เข้ารับการอบรมในครั้งนี้ ประกอบด้วยพนักงานการเลือกตั้งของสำนักงาน

คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดจำนวน 15 จังหวัด ซึ่งอยู่ในพื้นที่รับผิดชอบของศูนย์การเรียนรู้การเมืองในระบอบประชาธิปไตยที่ 3 รวมทั้งสิ้น 29 คนในพิธีเปิด-ปิดการอบรมฯ ดร.ประวิช รัตนเพียร ให้เกียรติมาเป็นประธาน พร้อมให้อาสาแก่ผู้เข้าร่วมอบรม ใจความว่า “พี่น้อง เพื่อนๆ วิทยากร ท่านคือทหารเสือของ กกต. ท่านได้รับการติดอาวุธ ที่มีคุณภาพแล้ว ท่านต้องฝึกใช้อาวุธให้เกิดความชำนาญ หาทักษะหาประสบการณ์เพิ่มขึ้น เรามาสร้างฝันด้วยกันครับ ถักทอความฝันไปทีละน้อย ให้ถึงจุดหมายของพวกเรา เราต้องเดินไปในทิศทางเดียวกัน เราต้องพูดภาษาเดียวกัน และเราต้องปลูกต้นไม้ประชาธิปไตยต้นเดียวกันแล้วฝืนนั้นจะเป็นจริง”

►► กิจกรรมศูนย์การเรียนรู้ 3 ◀◀

ศูนย์การเรียนรู้ 3 นำโดย ร.ต.อ.สมนึก กุลมณี ผอ.ศรก. 3 พร้อมพนักงานการเลือกตั้ง จัดนิทรรศการ การเรียนรู้ประชาธิปไตย และการใช้เครื่องลงคะแนนอิเล็กทรอนิกส์ ในงาน **“หาดใหญ่ แฟร์ ครั้งที่ 10”** ระหว่างวันที่ 22 - 23 มกราคม 2558 ณ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ที่ผ่านมา มีผู้ที่สนใจเข้าร่วมกิจกรรมของทางศูนย์การเรียนรู้ 3 มากมาย ทั้งในส่วนของนิทรรศการ ประชาธิปไตย และการทดลองใช้เครื่องลงคะแนนอิเล็กทรอนิกส์

▶▶ กิจกรรมศูนย์การเรียนรู้ 3 ◀◀

ศูนย์การเรียนรู้ 3 ดำเนินการจัดให้ความรู้เกี่ยวกับเครื่องลงคะแนนอิเล็กทรอนิกส์ พร้อมดำเนินการจัดให้มีการเลือกตั้ง โดยเครื่องลงคะแนนอิเล็กทรอนิกส์ ในการเลือกตั้งสถานักเรียน ประจำปี 2558 ให้แก่นักเรียน โรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัย อำเภอกาบังใหญ่ จ.สงขลา เมื่อวันที่ 3 กุมภาพันธ์ 2558 ที่ผ่านมา

►► กิจกรรมศูนย์การเรียนรู้ 3 ◀◀

ศูนย์การเรียนรู้ 3 นำโดย ร.ต.อ.สมนึก กุลมณี ผอ.ศรท. 3 พร้อมพนักงานการเลือกตั้ง จัดนิทรรศการการเรียนรู้ประชาธิปไตย และสาธิตการใช้เครื่องลงคะแนนอิเล็กทรอนิกส์ ระหว่างวันที่ 4-6 กุมภาพันธ์ 2558 ณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ที่ผ่านมามีผู้ที่สนใจเข้าร่วมกิจกรรมของทางศูนย์การเรียนรู้ 3 มากมายทั้งในส่วนของการนิทรรศการประชาธิปไตย และการทดลองใช้เครื่องลงคะแนนอิเล็กทรอนิกส์

▶▶ กิจกรรมศูนย์การเรียนรู้ 3 ◀◀

ศูนย์การเรียนรู้ 3 ดำเนินการจัดอบรม ตามโครงการอบรมเพิ่มประสิทธิภาพ “พลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย” ให้แก่ผู้บริหาร พนักงาน ของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง 15 จังหวัดในเขตพื้นที่รับผิดชอบของศูนย์การเรียนรู้ 3 ทั้งสิ้นจำนวน 4 รุ่นด้วยกัน รุ่นที่ 1 จำนวน 68 คน เมื่อวันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2558 ณ โรงแรมชุมพรการ์เดน จ.ชุมพร

รุ่นที่
1

ศูนย์การเรียนรู้การเมืองแบบประชาธิปไตย 3

▶▶ กิจกรรมศูนย์การเรียนรู้ 3 ◀◀

โครงการอบรมเพิ่มประสิทธิภาพ “พลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย” ให้แก่ ผู้บริหาร พนักงาน ของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง 15 จังหวัดในเขตพื้นที่รับผิดชอบของศูนย์การเรียนรู้ 3 รุ่นที่ 2 จำนวน 64 คน เมื่อวันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2558 ณ ศาลาประชาคม อ.เมืองกระบี่ จ.กระบี่

รุ่นที่
2

กิจกรรมศูนย์การเรียนรู้ 3 ◀▶

โครงการอบรมเพิ่มประสิทธิภาพ “พลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย” ให้แก่ ผู้บริหาร พนักงาน ของสำนักงาน คณะกรรมการการเลือกตั้ง 15 จังหวัดในเขตพื้นที่รับผิดชอบของศูนย์การเรียนรู้ 3 รุ่นที่ 3 จำนวน 60 คน เมื่อวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2558 ณ ลำปาง รีสอร์ท จ.พัทลุง

รุ่นที่
3

ศูนย์การเรียนรู้การเมืองแบบประชาธิปไตย 3

กิจกรรมศูนย์การเรียนรู้ 3 ◀◀

โครงการอบรมเพิ่มประสิทธิภาพ “พลเมืองดิจิทัลประชานิยม” ให้แก่ผู้บริหาร พนักงาน ของสำนักงาน คณะกรรมการการเลือกตั้ง 15 จังหวัดในเขตพื้นที่รับผิดชอบของศูนย์การเรียนรู้ 3 รุ่นที่ 4 จำนวน 70 คน เมื่อวันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2558 ณ โรงแรม เดอะ ฟลอรา เมย์ รีสอร์ท จ.สงขลา

รุ่นที่
4

กิจกรรมศูนย์การเรียนรู้ 3 ◀◀

ดร.ประวิช รัตนเพียร กรรมการการเลือกตั้ง เป็นประธานในพิธีเปิด และบรรยายพิเศษ
ในการอบรมวิทยากร กระบวนการ หลักสูตรพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย รุ่นที่ 2/3

วันที่ 25 มีนาคม 2558 เวลา 09.00 น. ดร.ประวิช รัตนเพียร กรรมการการเลือกตั้ง ให้เกียรติเป็นประธานในพิธีเปิดและบรรยายพิเศษ ในการอบรมวิทยากรกระบวนการ หลักสูตร พลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย รุ่นที่ 2/3 พื้นที่ 15 จังหวัดภาคใต้ รวมประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งเป็นโครงการตามนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งที่มุ่งหวังที่จะให้การปฏิรูปประเทศไทย ประสบผลสำเร็จและมีความยั่งยืน โดยการปลูกฝังจิตสำนึกความเป็นพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย ระหว่างวันที่ 25-29 มีนาคม 2558 ณ โรงแรมนิภาการ์เด้นท์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ร้อยตำรวจเอก สมนึก กุลมณี ผู้อำนวยการศูนย์การเรียนรู้การเมืองในระบอบประชาธิปไตยที่ 3 เปิดเผยว่า การอบรมวิทยากรกระบวนการครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อให้ผู้ผ่านการอบรมของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ได้มีความรู้ ความชำนาญ เพิ่มทักษะการถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับการสร้างพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันทั้งประเทศ ด้วยเทคนิคการอบรมมีส่วนร่วม

สำหรับการอบรมครั้งนี้ ประกอบด้วยพนักงานของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัด ใน 15 จังหวัดภาคใต้ รวมจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งอยู่ในพื้นที่รับผิดชอบของศูนย์การเรียนรู้การเมืองในระบบประชาธิปไตยที่ 3 รวมจำนวน 43 คน โดยผู้ที่ผ่านการอบรมในครั้งนี้ จะมีภารกิจในการเป็นวิทยากรในการสร้างแนวคิดและค่านิยมความเป็นพลเมืองดี และนำหลักการ และวิธีการพัฒนาความพลเมืองไปถ่ายทอดให้กลุ่มเป้าหมายต่างๆ เพื่อปรับทัศนคติและเปลี่ยนพฤติกรรมให้ เป็นพลเมืองที่ดีของ ประเทศ ซึ่งในปีนี้อำเภอจะเข้าไปให้ความรู้แก่นักเรียน นิสิต นักศึกษา คณะกรรมการศูนย์ส่งเสริมพัฒนาประชาธิปไตยและการ เลือกตั้งตำบลในเขต 15 จังหวัดภาคใต้ ทุกอำเภอ กลุ่มผู้นำชุมชนต่างๆ ซึ่งกลุ่มเป้าหมายเหล่านี้จะเป็นพลังสำคัญในการพัฒนา ประเทศชาติที่ยั่งยืนต่อไป

รอบรู้ด้านขวาน

จังหวัดระนอง

เมื่อวันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2558 13.00 - 15.00 น. “สถานีเลือกตั้ง...กกต.ระนอง” ได้ต้อนรับการมาทัศนศึกษาดูงาน และทำกิจกรรมร่วมกันของนักเรียนระดับชั้น ป.3- ป.6 ของโรงเรียนบ้านนกงาง ต.ราชกรูด อ.เมืองระนอง จ.ระนอง จำนวน 166 คน โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดระนอง ได้เปิดสำนักงานฯ เพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ประชาธิปไตยและการเลือกตั้งของจังหวัดระนอง

สำนักงานฯ ขอขอบคุณ ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านนกงาง และอาจารย์ทุกท่านเป็นอย่างยิ่งที่ได้ให้นักศึกษามาทัศนศึกษาดูงาน และทำกิจกรรมร่วมกัน

เมื่อวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2558 เวลา 09.00 น. ณ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบางนอน อ.เมืองระนอง จ.ระนอง พนักงานของ สนง.กกต.จว.ระนอง ได้สาธิตการใช้เครื่องลงคะแนนเลือกตั้งให้แก่ผู้สูงอายุ ในที่ประชุมผู้สูงอายุประจำเดือน กุมภาพันธ์ 2558 ซึ่งได้รับความสนใจจากผู้สูงอายุเป็นอย่างดี

จังหวัดพังงา

การประชุมคณะกรรมการมีส่วนร่วมและรับฟังความคิดเห็นของประชาชนประจำจังหวัดพังงา ครั้งที่ 1/2558 วันที่ 7 มกราคม 2558 เวลา 10.30 น. ณ ห้องประชุมศาลากลางจังหวัดพังงา

รอบรู้ด้านขวาน

จังหวัดพังงา

ภาพกิจกรรมการประชาสัมพันธ์เครื่องลงคะแนนและจัดนิทรรศการประชาธิปไตย ในโครงการส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2558 ในวันพฤหัสบดีที่ 22 มกราคม 2558 ณ โรงเรียนบ้านบางมะรวน หมู่ที่ 5 ตำบลบางม่วง อำเภอกะทู้ จังหวัดพังงา

จังหวัดตรัง

เปิดศูนย์ส่งเสริมพัฒนาประชาธิปไตยและการเลือกตั้งตำบลย่านซื่อ อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง ขอขอบคุณ ผอ.กศน.อ.กันตัง ท่านวิเชียร จันทรฝาก และคณะกรรมการศูนย์ฯ คณะครู กศน. อ.กันตังทุกท่าน ที่ร่วมมือร่วมใจช่วยให้ ศส.ปชต.ขับเคลื่อนไปอย่างเต็มรูปแบบ

จังหวัดนราธิวาส

เมื่อวันที่ 31 มีนาคม 2558 สนง.กกต.จว.นราธิวาส ร่วมกับ กศน.อำเภอ ปลัดอาวุโส ปลัด อบต. เปิดศูนย์ส่งเสริมพัฒนาประชาธิปไตยและการเลือกตั้งตำบลช้างเผือก อำเภอจะแนะ จังหวัดนราธิวาส และศูนย์ส่งเสริมพัฒนาประชาธิปไตยและการเลือกตั้งตำบลตันหยงมัส อำเภอระแงะ จังหวัดนราธิวาส เพื่อร่วมมือขับเคลื่อนการดำเนินงานของ ศส.ปชต. อย่างเต็มรูปแบบต่อไป

เปิดอีกศูนย์... เมื่อวันที่ 1 เมษายน สนง.กกต.จว.นราธิวาส ร่วมกับ กศน.อำเภอ ปลัดอาวุโส ปลัด อบต. เปิดศูนย์ส่งเสริมพัฒนาประชาธิปไตยและการเลือกตั้งตำบลมะรือโบออก อำเภอเจาะไอร้อง จังหวัดนราธิวาส สนง.กกต.จว.นราธิวาส ขอขอบคุณทุกฝ่ายที่สนับสนุนและพร้อมดำเนินการขับเคลื่อนศูนย์ฯ อย่างเต็มรูปแบบต่อไป

ศูนย์การเรียนรู้ 3 จัดชุดนิทรรศการการเรียนรู้ประชาธิปไตยร่วมกับสำนักงานพุทธศานาเพนดินสัญดร
พบประชาชนในส่วนภูมิภาคและท้องถิ่น วันที่ 25-26 มีนาคม 2558
ณ โรงแรมไถ่เมื่อน อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

คำสัญญา

ขอชีวิต สักห้าวัน
ขอทั้งตัว และหัวใจ
มาร่วมเสริม เชี่ยวเลียบ
สร้างตำนาน ทหารเสือ
เป็นคำขอ ที่กึกก้อง
ท่านประวิช มาโปรด
เรารอคอย จอมทัพ
สร้างประชา ธิปไตย
ท่านบัญชา ให้ขุนศึก
เบญจพล ท่านเจนจบ
อารีศักดิ์ คือเสาหลัก
ภัษรา ผู้เชี่ยวชาญ
ชนาธิป คือแม่งาน
อภินันท์ เคียงคู่คิด
ศูนย์สามช่วย อำนวยความสะดวก
วพป. อยู่กินนอน
ห้าวันเต็ม ทหารเสือ
เรียนรู้ศาสตร์ ผสมศิลป์
ตรงเวลา รู้หน้าที่
วิทยาการ กระบวนการ
รัฐวิธีก การเมือง
สถานการณ์ ของบ้านเมือง
เรื่องต้นไม้ ประชาธิปไตย
พลเมืองดี วิถีจร

ท่านให้ไหม
ได้ไหมท่าน
อุดมการณ์
เพื่อประชา
อยู่ในโส
เราแล้วหนา
มานำพา
ให้แบ่งบาน
ชำนาญรบ
ครบทุกด้าน
ของทีมงาน
วิทยาการ
สานทั่วทิศ
หลักสูตรสอน
อุปกรณ์
ขับเคลื่อนงาน
ทำเพื่อชาติ
เพื่อสืบสาน
เรียนรู้งาน
เป็นขั้นตอน
เรื่องชาวบ้าน
ภาพสะท้อน
ทุกขั้นตอน
ประชาธิปไตย

รู้สังคม โลกเสรี
ใครกันแน่ นำพาชาติ
สถาบัน หรือองค์กร
ประชาชน ต้องเป็นใหญ่
ร่วมฝึกฝน ร่วมแลกเปลี่ยน
ถอดบทเรียน ออกมาดู
เปิดประเด็น ชักถาม
ความเชื่อมั่น เปี่ยมล้น
ทุกเทคนิค กระบวนการ
แจ่มแจ้งชัด แน่นนอน
วิทยาการ กระบวนการ
ร่วมขับเคลื่อน ประชาธิปไตย
สิ่งที่ท่าน ร้องขอ
ทหารแก๊ว พร้อมออกศึก
ให้โลกสื่อ ในนาม
กกด. ครูผู้สอน
ขอการวะ ผู้จุดไฟ
วพป. ขอสืบสาน
ผืน ดร. ประวิช
ปลูกต้นกล้า ประชาธิปไตย

ว่าดีแท้
คือเรื่องใหญ่
หรือว่าใคร
หรือใครกัน
ร่วมเรียนรู้
มุ่งสู่ฝัน
สารพัน
จนพอใจ
สื่อการสอน
แนวทางใหม่
ประสานใจ
ให้องค์กร
เราพร้อมแล้ว
ไปสั่งสอน
ขององค์กร
ประชาธิปไตย
ประกายฝัน
ฝันยิ่งใหญ่
ต้องเกรียงไกร
ในใจชน

ณภัทรพงศ์ ทรงแก้ว
วพป. 1/3
11 มกราคม 2558

ศูนย์การเรียนรู้การเมืองในระบอบประชาธิปไตยที่ 3 สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง

อาคาร สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดสงขลา ชั้น 1
เลขที่ 1112 หมู่ 2 ถนนสงขลา-เกาะยอ ตำบลพะวง
อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90100
โทร. 074-333153 แฟกซ์ 074-333154
<http://www2.ect.go.th/home.php?Provice=dlc3>